

JOANNIS LEOCHÆF,

STRENAE:

(4)

Calendis Ianuarij. Anno Dom.

M. DC. XXVI.

— — — *Quantum est in rebus inane!*
Quis leget hæc?

AVGVSTÆ TRINOBANTVM,
Excudebant BERNARDVS ALSOPVS,
& THOMAS FACETVS, Typographi.

1626.

201

1875-1876

Lectorem meum Saluere iubeo.

Quod à grauioribus, in leuiora hac iterum diuerterim; ne leuitatis, aut inconstantis animi obsecro (Lector) arguar. Transfuga nomen non meretur; qui inimica tantum castra leuiter inuifit. Nec insolitum mihi, in solennj hoc Musis, & muneribus tempore, à serijs feriari. Adde quod inquires hic animus, dum in aula Hamptonia plus otij, quam negotij, superesse sibi uideret, ex ipso otio negotium inuenit. Et tamen nescio quomodo Iani mei hoc temporis oblitus, minima ex parte isti cura inuigilabam; donec triduo ante, Musis amicissimus D. GVLIELMVS ELPHINSTONVS aurem uellit: meiq; me officij admonuit. Vis ut iugenuè, quod res est, tibi (Lector) confitear; nunquam faciliores Musas expertus fui. Quicquid conabar dicere, versus erat. Adco ut tam uarij argumenti opus, unius diecula, & unius insuper horæ, labor fuerit. Ita hac meditata, scripta, rescripta, oblata, oportunius quam speraue-ram; ipsis nempe Iani Calendis. Ceterum teretismata, siue mauis monogrāmata hac, quo tentata modo, id est leuiter, inspicere. Ut rideas enim potius, quam rodeas, hac scripsi. Et nihil hic quod demorsos sapit ungues. In inanibus tamen hisce nugis, aliquid tibi arrisurum, nullus despero. Frigida si sint, aut insipida; anni tempus caloribus non obnoxium, angustie unius diecule, & cura mea domestica, me ut arbitror apud equiores excusabunt. Fatale enim Poëtis est vexari: Et non admittit inexpertos curarum Parnassius vertex. Si tamen (quod precor) quid in his placere poterit; voti mei compos, mihi quidem probe, tibi uero nunquam satisfacio. At nunc te Ianus meus uocat; Et ut has nouas suas nugas legas, aut perlegas, serio inuitat.

Vale.

INANE,

Calendis Ianuarij, Anno Dom. 1625.

Augustissimo Principi, CAROLO,
Magnæ Britanniae, Franciæ, & Hiberniæ,
Regi; Fidei Defensori.
 (. .)

MVnus, ab Aonio nuper quod miserat antro
 Phœbus, Hyantæâ redimitum tempora lauro,
 Munus, *inane*, fero; cecinit quod *inanibus* horis
 Musa, sub occidui metas, Rex magne, Decembris:
 Dum Iano nova sacra parat. Nam præter *inane*,
 Quid misero superest; toties qui lusit *inane*?
 Sume tamen; nec in hoc tibi *inani* carmine, *inania*
 Omnia, nec prorsus non semper *inania* spera.

Mira quidem res est. Quia quod, nec maximus æther,
 Nec quicquid vasti gremij complexibus aer,
 Continet; hoc numeris, hoc nostro carmine, *inane*
 Cogitur: & clausa vacuum se jactat in aula.
 At modò, (Aristotelis si non bona dogmata fallunt)
 Extra anni, Solisque vias; extra jnvia rerum,
 Nemo vbi, & ætherei cessant vaga lumina mundi,
 Nil erat, & solum hoc quod nil generavit, *inane*.
 Scilicet ante Chaos, & prima exordia rerum,
 Quum coelum, & coeli nondum de semine Tempus,

Illud *inane* fuit : sed enim Deus omnia primùm
 Dum creat ; & mundi spacijs exclusit , & æui.
 Nunc quibus auspicijs , nunc quo ductore reductum ,
 Antiquum patefecit iter ; sub nube latentis
 Temporis , in tenebris damnosa obliuia condunt.

Siue illud primùm doctis Epicurus in hortis
 Viderat ; aut frustra sese vidisse putarat.
 Siue atomos atomis senior qui junxit *inanis* ;
 Corpora corporibus dum jungit *inania* miris :
 Innumerosq; polos , & mundos fingit *inanes*.
 Siue alius rigidâ melior de gente Sophorum ,
 Italus , aut Graius ; quem vel docti vmbra Lycæi
 Educat : aut Medis quem porticus illita nutrit.
 Seu qui olim senior , duo millia dixit *inane*
 Ante Chami fluxisse patrem : quum seclâ animantium
 Perderet , vt laxis Nereus se effuderat vndis.
 Seu qui olim Solymæ Rex prudentissimus audijt ;
 Omnia qui quum extra rerum rimatus , & intra ;
 Vidit in his curis nisi *inanibus* , omnia *inania*.
 Quisquis erat ; nobis certè non nomen *inane*
 Viuet : at à Musâ cantabitur vnus *inani*.

Aspice enim . circumq; oculis , infraq; supraque ;
 Quà mare , quà tellus , quà sydus currit vtrumque ;
 Cerne polos ; vbi deuexi vaga machina mundi ;
 Quid non Astrologi mens hic non somniat ? aut si
 Fallo malus ; Lunæ nou sit Galilæus *inanis*.
 Nec populos , vrbesq; & *inania* templa , viaeque ,
 Qui posuit gelidæ maculosa ad cornua Lunæ.
 Quiq; volunt , seposita pijs mysteria , *inani*
 Scrutari ratione ; & *inani* indagine mentis :
 Qui postquam logodædaleo molimine *inane*
 Omnia tentarunt ; vel *inani* deniq; nisu

Succumbunt ; telis pugnant vel *inanibus* ; aut si
 Exsuperant ; statuunt, nisi vanum, & *inane* trophæum.
 Cerne polos iterum ; quot *inanes* corporis illic
 Occurrunt formæ : Regis sine fine ministri
 Ætherei ; aut animæ superiorum in templa receptæ ?

Cernæ Erebum. Quæ non hic intervalla locorum
 Fingit Papa, tumens triplicis sub mole tiaræ ?
 Purgatorem ignem, limbum patrum, & puerorum ;
 Et reuocatarum tot millia multa animarum,
 Emisâ, & preculis, meritilq; & *inane* horis.
 O furor ! anne aliud sonat omnis pagina vatum ?
 Da contum ; & Stygio nigras sub gurgite ranas ;
 Cerbereos rictus, & *inanes* corporis umbras,
 Et quam Dîj metuunt, juratam sæpe paludem,
 Tantaleos latices, & *inanem* Ixionis orbem,
 Belidas, effusas & semper *inaniter* undas,
 Multaq; præterea vatum portenta priorum ;
 Nec posuisse queas, nec credere *inanius* istis.

Nunc Elementorum quota pars non jactat *inane* ?
 Quis sublunares ignes, nisi credit *inanes* ;
 Aut dubitat saltem ; postquam discordia tetra
 Belli ferratas portas, postelq; resolvit :
 Inter Aristotelem, scaphio assuetumq; Galenum ?

Si lubet inferius facili dilabier aurâ ;
 Aera *inane* vocant, veteresque, novæque Camænæ.
 Illuc in terras grando crepitante procellâ,
 Illuc descendit niucarum vellus aquarum.
 Emadidique imbres, vbi tristis Aquarius urnam
 Versat : & egelidâ Boreas ruit impiger Arcto.
 Hic tonitru summi quatit aurea templa Tonantis.
 Regibus hic longo metuendi crine cometæ.
 Et Draco terribili fugiendus cuspide caudæ :

Spiculaque, & cœlo descendens stella sereno.
 Plurimaque innumeras super hæc imitantia formas.
 Hôc nos sufficimus; vitæ dum pascimur aurâ.
 Hôc nos deficimus; quod *inani* excludimur aurâ.
 Vivimus, & morimur, sic semper *inanibus* auris.

Sed nec in Oceani credas tibi gurgite *inane*
 Deforè: sunt illic mendacia plurima vatium.
 Et Proteus, Nereusq; senex, blandusq; Palemon,
 Tritonesq; citi, Phorciq; exercitus omnis,
 Dorides, atq; aliæ vitreo sub gurgite Nymphæ.
 Pinnigerum portenta animantum, & *inania* monstra;
 Multaq; quæ melius credat Iudæus apella.
 Aut Graiûm genus, aut fingentes omnia Cretes.

Sed longum numerare foret. Me cognita Tellus
 Humano generi, monet hîc sua *inania* ferre.
 Ast illic homine inuenias quid *inanius* vno;
 Quisquis erit: quicquid rerum molitur, ab ipsis
 Si numeres cunis, & tempora singula penses;
 Nil videas nisi *inane* hominem. Curasque, metusq;
 Spesq; irasq; dolosq; & *inania* cuncta, in *inani*
 Temporis articulo, subito decurrere motu.

Plura quidem potero. Sed te non, magne, vacare
 Futilibus Musis, & *inani*, CAROLE, vati;
 Tempora permittunt: triplicisq; hæc cura tiaræ.
 Hoc monogramma tamen sume; & ne fungar *inani*
 Da precor officio. Ne posthac vulgus *inane*
 Rideat; & naso vatem suspendat *iuanem*:
 Talibus insultans. Regem cum munere *inani*
 Qui petijt: proprio redijt mage *inanis inani*.

ALIQVID

Calendis Ianuarij. 1626.

*Amplissimo viro Domino THOMÆ
COVENTRIO, Equiti Clarissimo,
Magni Sigilli in Angliā
custodi.*

DVm noua succiduus tibi pandit tempora Ianus;
Munus habe Præses: quod nemo non ferat: & quod
Quilibet è populo, COVENTRI, forte prophano.
Est *aliquid*, quod me inuitet; tua maxima virtus.
Est *aliquid*, quod me vetet; alti culmen honoris.
Est *aliquid*, quod me jubeat sperare fauentem:
Scilicet, & probitas, & candor pectoris æqui.
Est *aliquid*, tibi quod jam *aliquo* pro munere mitto:
Hocq; ipsum, est *aliquid*. Modicum ne despice munus.
Est *aliquid*, quod te merito sic auctat honore.
Est *aliquid*, quod te Regi commendat amanti.
Est *aliquid*, quod te tua diligit, ornat, & auget,
Defenditq; Themis: quod nullâ labe finistrâ
Hæstenus adpersit: lubeuntem pondera rerum.
At contra, est *aliquid*, quod me fors dura malignâ
Fronte videt; pessumq; datum, pede fortius vrget.
Hoc tamen vnum *aliquid*, COVENTRI, scire negatum.
Si venit ex meritis: volui meruisse videri.
Si venit ex numeris: raro fors blanda Poëtis.
Si venit arcana fatorum lege: necessum est:
Nec culpæ arcana Dei, quæ tollere nemo,
Aut mutare queat; sed ferre, patiq; decorum.

Quicquid id est ; *aliquo* ne dediguare fauore
 Tollere : & afflictum meliori in sede locare :
 Postera uti veniens, non falsò, prædicet ætas ;
 Hoc *aliquando aliquid, aliquem* fecisse tuorum.

FRIGVS

Calendis Ianuarij. 1626.

*Nobilissimo Heroj, GVLIELMO
 HERBERTO, Comiti Pembrocæ, &c.
 Ordinis Periscelidis Equiti, Cubiculariorum
 Regionum Praefecto, Academia
 Oxoniensis Cancellario.*

••

F*rigida* quæ gelidus misit mihi munera Ianus,
Frigora habe, flammis semper iniqua meis :
Frigidus, à Paphio nec cur mirare, calore,
Frigentis Musæ, *frigida* dona feram.
Frigore, Acidaliæ genitrix pulcherrima diui,
Frigore de gelidi flamma nata sali
Friget amor sine te, Comes, & virtutis, & ardor
 Enthea qui Clario corda furore quatit.
Frigora grata hyemi. Sine *frigore* non abit annus :
 Et de *frigoribus* sæpe venire solet.
Frigora sunt Boreæ, tempestatumq; sodales.
Frigora sunt canæ cura suprema niui.
Frigora venanti gratissima. *Frigora* lasso :
 Quam grauis iucubuit Solis ab axe calor.

Frigora

Frigora quàm cuperet Gangis, quamq; accola Nili!

Quiq; Maragnonias jam bibit holpes aquas!

Frigora quam Stygiæ miserabilis incolæ ripæ:

Est cûi perpetuum maxima flamma jecur!

Friget terra parens. Et *friget* Doridos vnda.

Nec grauis in Solis creditur orbe calor.

Frigent seu coeunt, seu non, vaga cornua Lunæ.

Friget nox: terras *frigida* vt umbra premit.

Frigent Phasiacas collecta aconita per oras:

Quas legit dirâ dura nouerca manu

Dumq; ruit Lachesis, mortis *frigens* tela.

Frigida securi dona soporis eunt.

Frigora quid memorem? sunt *frigida*, *frigora* multa:

Pluraq; quam vellent pallia sæpe mea.

At te ne Musæ, me Brumæ *frigore* perdam;

Frigus vtrumq; animi pelle fauore tui.

NON

NON

Calendis Ianuarij. 1626.

*Amplissimo viro, Domino GEORGIO
HAYO, a Kinfans Equiti; Magno
Scotia Cancellario.*

TAlis vita hominum, duo vti monosyllaba versent,
Hancq; agitent varios rerum per mille labores.
Est, *Non* est. Quidnam his hominum sine serino duobus?
Est, modò præcessit veteri tibi munus amico.
Non sequitur. Potes esse tuum, aut *non* esse iubere.
Alterutrum jubeas, fiet tibi munus vtrunque.
Et modò, dum Iani quæro tibi dona Calendis;
Afferuit *non* esse aliquid. Verum aspicias, HAYE,
Dum negat officium; tollit dum dona patrono;
Non tibi munus adest. Poteris *non* munus amare;
Quod licet inficias eat, asserat: inque abeundo
Accedat proprius: quod te fugiendo salutet:
Quod vitat dum cuncta, & se quoque; se tenet ipsum?
Sed quodcunq; tamen, munus *non* cuncta negando,
Nobile *non* munus, *non* gratum, *non* puto honestum,
Non blandum superis, quia *non* sanctum, atq; sacratum;
Non Stygio acceptum Regi, quia Religioni
Non falsæ addictum; munus *non* accipe vatis:
Qui *non* ire tuum *non* vellet, & esse clientum
De numero. Sed ne crescat *non* pagina, versu
Non ultra ruet: & licet haud velit, hic modò sistet.

EST

Calendis Ianuarij. 1626.

*Nobilissimo viro, IACOBO HAYO,
Comiti Carleoli, Vicecomiti Duncaſtri, Baroni
à Sala, Ordinis Perifcelidis Equiti,
Regi à Conſilijs.*

ES mihi, fors alijs indiētum, nobilis HAYO,
Munus: dum veterem claudit modò Ianitor annum:
Emittitq; nouum. Tum (quod vix credere poſſes)
Eſt vetus, *eſtque* recens, *eſt* omni antiquius æuo.
Eſt quodcunq; velis. *Eſt* diues, pauper, amicus,
Quodque Iouem ſuperis poſſet detrudere regnis:
Si talis nunc *eſt*, qualis fuit aula Tonantis.
Eſt vbicunq; velis: ſuper aurea ſydera coeli;
Infra Erebi ſedes; canâ cum piſcibus vndâ;
Et nobis terris; cumq; alite in aeris auris.
Eſt, quod promittat Phrygij tibi munera Regis;
Appoſitâ quodcunq; manu qui reddidit aurum.
Eſt quod non dubitans, quoduis volet, aſſeret eſſe.
Et tibi me gratum dicet; mihi te *eſſe* patronum.
Quod precor. At tanti ne tu ſpe muneris, vſq;
Cuncta licere tuis credas virtutibus, Heros.
Tale etenim licet *eſt*; *eſt* ſi tamen *eſſe* negabis:
Promittet nihilum; nihil aſſeret; *eſt* nihil; atque
Iuuenies magni nullo ſub cardine coeli.

SI

Calendis Ianuarij. 1626.

Reuerendo in Christo Patri, Doctori
 MONTANO, Episcopo Londinensi
Vigilantissimo, Regio
Eleemosinario.

Si vacat; & nostræ si non ingrata Camænæ
 Pagina; si vatem non aspernaris amicum,
 si famulum; si pastoris non candida sacri
 Pectora; habe. Præsul, dubij noua munera Iani:
 Authorem quid agat dubium, incertumq; sequuta.
 Carmina si penes; si lpectes munus amicum;
 Non indigna leges. Nanque hac sub voce tenemur;
 Quicumq; æthereâ vitam modò ducimus aurâ:
 Incerti quo fata ferant; vbi sistere detur.
 si jubeat, si forte vetet nos, arbiter æui,
 Hoc migrare solo, vel non migrare relicto?
 Inde nihil certi nobis. si summa potestas
 Aspiret; quid non audemus? currimus, imus,
 Spemque, metu posito, nobis assumimus. At si
 Idem forte vetet; si non successibus adsit;
 Deserimus vora: & medijs spem ponimus ausis.
 Sic agimur. Sed me dubium fortuna reliquit
 Ante alios Præsul; si te Deus arbiter æui
 Esse mihi facilem, si non velit esse benignum:
 si placeam tanto, si non, MONTANE, Patrono.

QVID

QVID

Calendis Ianuarij. 1626.

*Nobilissimo viro, Domino IACOBO**FVLLARTONO Equiti, Regiae**Maeftati à Confilijs &
Cubiculis.*

Ianus adest. Tibi *quid* sed, FVLLARTONE, Calendis
Inueniam Iani? *quo* te maectabo Patronum
Munere? *quid* faciet gratum me carminis orsu?
Scilicet, hoc dubium quod reddidit, afferet; & *quid*
Munus erit; quamuis munus tamen esse recuset.

Quid fuit, vt colerem Musas, Heliconis alumnus?
Est *quid* ab aduersa tories quod sorte premamur?
Quid de me fiet, si sic Dea saeva repugnet
Nil merito, nisi *quid* volui meruisse videri?
Quid faciam? tentabo miser *quid*? *quid* mihi dextrum
Auxilium, *quid* consilium feret. Inuia rerum,
Ignorata alijs, possum expedijse benigni
Viribus iugenij postquam ad me deniq; ventum:
Haereo: & ambiguus curis, incerta volutor.
Quid fit, vt ingenio non sit locus, inter honores?
Quid vetat, haud fluitem dubiae spe pendulus auræ?
At contra, *quam* spem, veterem tu ferre clientem,
De te quaeso jubes? *quid* amici consulis ægro?
Quid dabis, in curas valeat quod, munere Bacchi
Fortius: ad cyathos vates dum stertit inemptos?

Sed *quid* multa rogo? obtundo *quid* inanibus aures,
Assuetas grauib; melius; dum pondera rerum

Summa hauris : curisque accedis Principis vnus ?
 Parcendū. Tamen hoc : *quid* si hæc non carmina spernes ;
Quid mea si spernes : & me quoque ? Deniq; pausam
Quid mihi si imponā ? *Quid* si hoc modò carmine sistam ?

E T

Calendis Ianuarij. 1625.

Clarissimo & Musis Amicissimo Do-
 mino ROBERTO CARO, *Ancrumio*
Equiti, Regia Maiestati à
Cubiculis.

ET juaat, et cupio veteri dare dona patrono ;
 Dum noua dona nouis volitant afflueta Calendis :
 Et quæ dona feram, dubito. Nam indigna, clientem,
 Et tanto, et tali, pudor est, offerre Patrono.
 Et tamen adgrediar. Potius quàm munera desint ;
 Et mihi munus erit : quod et omnia jungit, et addit.
 Et si absit ; populum in partes discedere cernes :
 Vltrices animos et in horrida bella ciere.
 Et si adsit ; socias iterum conjungere dextras :
 Sedatos animos et in optima foedera ferre.
 Et si absit ; nihil est rectum, licet esse videtur.
 Et si adsit ; nihil est prauum, licet esse videtur.
 Copula amicitiae sic audit ; vbi optima curæ.
 Nam fuge ne fallere aliquà, quia Protea cernes,
 Si semel inuertas : et per mala plurima curras.

Et

Et numeri constant. Et multiplicatio crebra,
Et potes æternas Diuorum ascendere sedes.
Et bona si attulerit, non est superabile: verum.
Et mala si attulerit; non est nisi, **C A R E**, caducum.

Sed nimis excreuit parui breue munus amici.
Et vereor, tibi ne placeam si plurima subdam.
Et nunc sisto volens. Tantum hoc rogo perlege solum.
Et pius, & bonus, & sapiens, & amice patrone,
Pauperis, & fracti, & miseri miserere Poetæ.

C 3

NOVA

NOVA

Calendis Ianuarij. 1626.

*Clarissimo, & Musis juxta, ac Marti
Amicissimo Domino, GVLIELMO BAL-
FORIO Equiti; cohortis equitum in
BELGIA præfecto; Regi Bri-
tanniarum à cubiculis.*

DVm vetus antiqui *renovator* Ianitor anni
Cuncta *novat*; vetus inque *novum* dilabitur annus;
Carmen habe: priscis *nova* dona ignota Calendis:
Sed tentata mihi. Mihi nam tribuere Camænæ,
Quidlibet arguto numeris *constringere* versu.
Omnia cantarunt veteres vetera ante poëtæ;
Et fulsere *novis nova* nulla poëmata chartis:
Hoc mihi juris adest vni, *nova* dicere: nil que
Hoc sub sole *novum* quamvis jam prodeat: audi
Attamen; atque *novis novus* aude accedere Musis.

Non illud, mihi crede, *novum*; quod Americus olim
Ausus adire; *novo* quamvis Vespucius ausu.
Pars vetus orbis erat; donec stagnantibus undis
Nereus absceidit Schythiæ glacialibus oris.
Non illud, mihi crede, *novum*; quod crimina regnant;
Damnaturque bonus. Quod sub pede colla, nocentis,
Innocui, depressa jacent. Quod lædit amicum
Ardelio veterem; dum sortem adversa minari
Cernit: ut afflicto geminare dolore dolorem,
Vt curis valeat curas; & vulnera sævus
Addere vulneribus; seseque adjungere fatis:

Quæ si forte *novum* placato numine vultum
Assumant; veteri socius *novus* ibit amico.

Non *nova*, B A L F O R I, sunt talia. Sed *nova* mundo
Si redeat facies; mutataque cuncta recurrant
In melius; vitijque omni procul axe remotis
Sceptra ferat virtus: credam *nova* posse videri.

Sed *nova* si fortasse negem nunc multa reperta;
Assertor credarne *novus*? *Novus*, præla typique,
Quis nunc asserimus Musas. *Nova*, pulvere missi
Nitrato globuli; volucris dum percita motu
It pila, terribili sonitu per inane voluta:
Diffringitque acies, & totas conquirit urbes.
Et *nova*, quæ lutea est, Bacchumque in prælia poscit
Tota caua in longum, tuba; turbine aperta supremo:
Quæ Nicotiacum postquam bibit ebria gramen;
Admisitque ignem; fumant circum omnia latè:
Totaque pestiferos domus euomit undique odores.
Et, *nova*, multa super. sed nobis aut *novus* solis;
Aut *nova*, parte aliquâ tantum: dum ingentibus oris
Addimus; & primis proauorum accrescimus ausis;

Si fallo, non hocce *novum*; nam fallimur omnes
Sæpius, humani vitioque, maloque cerebri.
At fallar quocunque modo; ne fallar in vno;
Scilicet ut *novus* accedas vati esse Patronus:
Assertorque *novus*. Nam me *nova* turba molestat:
Et *novus* vel fingit; vetera aut *nova* crimina credit.
Quod si insistat iter; Satyræ sub dente *novella*
Insultabo: ut post mala mille *novissima*; Phœbo,
Deque *novum* *novies* Musis *nova* vulnera porter.

Hæc *novus*. plura ferat *nova* vel Galilæia Phœbe;
Siue Copernico *noviter* terra ebria motu.

N V N C

Calendis Ianuarij. 1626.

*Generosissimo & Prudentissimo viro,**Domino G V L I E L M O E L P H I N -**STONO, Regia Maiestati à**Poculis.*

N*unc* aperit reducem felix dum Ianitor annum ;
 Et noua consuetum seruant munuscula inorem ;
 Quæ tibi dona feram ; spes, E L P H I N S T O N E Poetæ,
 Et tutela tui ? neque enim mihi munus ab Indo
 Littore, nec gemmæ pelago ex Oriente petitæ.
 Sors ita *nunc* nostra est. Nec tu qui talia calcas,
 Inuidioque animo benè subijcis, aurea dona,
 A tenui, afflicto, exspectas ; inopique Poetâ.

Sed quæ dona feram ? quid si presentia rerum
 Tempora, quod *nunc* est, quid si *nunc* munera mittam ?
 Hoc placet. Et *nunc* est quod non placet ; improba rerum
 Proh facies : domitrixque hominum vesana cupido,
Nunc mala luxuries, quæ sub pede colla nocentum
 Detinet, insultans : quos nunquam scæua relinquet ;
 Dum bona consumens, animos, & corpora perdat.
Nunc mala tot passi, quot bella, & tabida pestis,
 Attulerant super afflicto, mutare priores
 Nolumus affectus ; vicinaque vulnera ficcis
 Cernimus hæc oculis. Iusto at Deus instat ocello.
Nunc bona Religio, priscæ meretricis amore
 Ardet, tota furens. *Nunc* desperare Camænæ,
 Cernentes tenebras venturi temporis, atque

Barba-

Barbariem, quæ succiduo ruet omnia sæclo
Occipiunt, longumque pati consuescere luctum.

Cætera quid memorẽ? neq; enim est mihi libera vena,
Vt cupiam Satyræ pro nomine carceris umbras.
Nunc alia est ætas; *nunc* mens, nam Cypridi poenas
Exsoluit RUFVS. *Nunc* est mihi maxima cura,
Frigus quò, diramq; famem depellere possim.
Cætera mando alijs. Sed Phœbo nomen amicum,
Quicquid erit, quicquid potis, ELPHINSTONE, videri,
Qui tuus ante fuit, qui *nunc* tuus esse laborat;
Nunc, & venturum maneat LEOCHAEVS in æuum.

CALOR

Calendis Ianuarij. 1626.

Generosissimo viro, Domino PETRO
IVNIO, Antambuloni Regis
Honorario.

QVod tibi frigenti contraria munera Brumæ
Miraris modò PETRE feram; dum plurima Iani
Munera sic volitant grata, aut ingrata Calendis.
Accipe, quod mirere magis; frigere coactum,
Frigentemq; tamen dare dona *calentia* vatem.
Arbiter horarum, qui lucem, & diuidit umbras,
Sic licet haud *calcat*, generat tamen usque *calorem*
Sic *calor* æthereos cœli non possidet orbes;
Sed tamen aereos tractus, & sæcla animantum,
Occupat à cœlis. *Calor* omnia temperat, ornat;

D

Ingre-

Ingrediturque latens, *calor* auget, & omnia nutrit.
 Certe polos, illuc venit; aera respice purum,
 Et liquidas flammaram animas, sub concava Lunæ;
 Illic exercet vires *calor*. Inde per amplum
 Oceanum, & terræ penetralia cæca vagatus,
 (Vnde aut Ausonio vexat vicina Vesuvio;
 Aut Heclâ erumpit; Siculæ vel faucibus Ætnæ;)
 Cuncta animat. *Calor* est rebus Natura creandis;
 Per pecudes, per aues, per pisces, ille, per herbas,
 Per stirpes, vitæque meat quodcunque mouetur.
 Et si frigidior non est mea Musa, mouebit,
 Et tua succendet dejecti vatis amore
 Pectora: qui vestrum quo speret, spirat, amorem:
 Et trahat ingenuum, ceu dat modò, *PETRE calorem*.

IANVS

Calendis Ianuarij. 1626.

Generoso Juuenj; IACOB O BAL-
FORIO, Kinnardio.

...

TOt modò post gemini chartacea munera *Iani*,
 Ipsum mitto tibi *Ianum*: vinclisque solutus
 Ne fugiat, numeris, vt acerbâ compede, stringo.
 Mirum equidem. Deus hic cui post sua terga videre
 Contigit è superis; cur non præuiderat ista?

Anne quod à proprio metuit non talia vate,
 De quo promeruit melius; dum munera crebra

Sufficit

Sufficit in reduces jam post duo iustra Calendas ?
 Scilicet à nullo, nisi VINA, & CORNVA, *Iano.*
 MALAq; , SPESq; fluunt : tum quod modò creuit INANE,
 Cum locijs : opus integræ miserabile lucis.

An quod carminibus nihil insuperabile solis ;
 Saxa nisi : (Ismarium sed & hæc mouisse Poëtam
 Nouimus :) aut saxo rigidum quod pectus auari
 Durius ? & sanè hoc BALFORI suspicor vnum.
 Nempe bifrons quamuis ; non est oculatior Argo :
 Carmina lethifero quem permulcêre sopore.

Hunc tu, carminibus constrictum, IACOBÆ, Latinis,
 Coge tuis numeris ; quos Musa Caledonis aptat,
 Et Natura tibi : nam tu quoque Scotica Siren.
 PANTHEA nostra tua est, ita cultu læta Britanno :
 Et meliora meâ, (si quid queat esse,) puellâ.

Sed memor esto tamen, post Saturnalia, vincla,
 Proxima, succidui & metas soluisse Decembris ;
 Iuraque venturo sua plena relinquere *Iano.*
 Quod si forte negas ; saxo te compede *Ianius*
 Impediat, numerisque meis, ceu carcere clausum,
 Cogat acerba pati : donec post multa malorum,
 Implores miserantis opem : pressusque catenis
 Exclames ter, Burdigalæ cum vate canoro ;
 IANE veni ; nouus ANNE veni ; renouare veni Sol.

J N IACOBI BALFORIJ Pantheam.

Exiderant animo veteres, mea vulnera flamma;
 Iamque benè à Paphiâ cuspide liber eram;
 Quum tu, dum nostros tractas incautius ignes;
 Movisti in curas vulnera prima meas.
 Mirum equidem; de sopitis incendia flammis;
 Et mihi de fracta cuspide, vulnus hiat.
 Sed mirum magis hoc; tu dum te ledere quaris;
 Me quamvis alio ladis in orbe procul.
 Vror. Et, en, prima furiant mea viscera cura:
 Nec celare licet vulnus, ut ante, novum.
 Lentius in virides abeunt sic graminis herbas,
 Ocyus in, tenues, arida ligna, faces.
 Credere parce aliquid tamen hic de vate salaci;
 Ille comes Gnidie quamlibet ante Dea.
 Nanq; ut pulchra satis, minus est mea Panthea casta:
 Quum non pulchra minus, & tua casta magis.

FINIS.

